

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De reditu duarum tribuum et dimidie. capitulum. xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

De tempore ascē

edit caleph in terrā sibi traditā: et percussit i ebron tres filios enach. et ascēdēs inde obsedit ciuitatē dābir: q̄ pus vocabat̄ cariathsepher, id est ciuitas litarū. Lūces ei septores erant. Quam cū inuenisset munitā ait. Qui prim⁹ percussit urbem hāc et cepit dabo ei atam filiarū meā yrores cum ea, et cepit eā orhontel fili⁹ cenez frater caleph iunior eo. Erāt autē yterini fratres t̄m. Nam ille filius sephone: iste s̄o fili⁹ cenez d̄r, nisi forte pater eorū binom⁹ fuerit. Dedit itaq; caleph filiā suā aram fratri suo in yrore. Que cum pergeret cum viro ad urbem traditā sibi, suasa est a viro suo vt peteret a p̄e suo agrū in cōuallibus. Suspirauitq; et fleuit vt sedebat in asino. Cui caleph. Quid habes i q̄r. At illa. Da mihi benedictionē Terrā arenē dedisti mihi: iunge et irriguā. Deditq; caleph ei irriguum superius et irriguum infer⁹. id est agros irriguos circa ciuitatē ab oriente et occidente.

In paralipomenon d̄r ebron cariotharim, id est ciuitas siluarū, vel cariathbaal, id est ciuitas muscarū vel virozum.

Hec nota determinat obiectōes q̄ de eo fieri p̄t. et caleph obuiabat legi tam date dando fratri nepoti suo filiā suam.

Nota q; caleph maluit seruare votū suū q̄ legem: q̄ interdicit matrimoniu; cū filiā fratris nisi forte lex intelligat̄ de filiā fratris ex patre.

lxx. Redemptionem excelzarū et redēptiōnē humiliū, subaudi fluentorum.

De reditu duarū tribuū et dimidiē Capitulum, xv.

De dem tempore

ecū tā quartus decim⁹ trāssisset annus: dixit ruben iosue et gad et dimidie tribuū manasse. Fecistis q̄ p̄cepit vobis moyses famul⁹ dei. Et q; dedit d̄s fratribus vestris quietē, reuertimini ad terras possessionis vestre, ita dūtaxat vt custodia tis legē dei: et volatis eos: nec eat̄s p̄ deos alienos, q; arcam et tabernaculū nō habebit̄

is. Fratres sumus et serui vni⁹ dei: licet interiecto flumine separemur. In multa substantia reditis: diuidite eā cū fratribus qui remanserūt. Qui reuertentes venerūt ad tumulos iordanis. Sic em̄ dictus est locus p̄ quē transierunt. alius per quē transierunt filij israel dicitur vada iordanis. Et edificauerūt iuxta iordanē altare infinite magnitudinis: vocantes hoc nomine illud. Testimoniu⁹ nostrū q; d̄s ipse est deus. Videturq; Josephus velle q; altari superius scriptisissent illud. Cūq; redissent ad propria nunciatū est iosue et his qui remaserant de edificatiōe altaris. et arbitrati sunt illos erexisse illud: vt immolarēt sup eo victimas, quod non licebat nisi sup altare quod statuerat deus ante tabernaculū. Cūq; arripissent arma vt dicerent eos de cōsilio: missus est ad eos phinees et decē honorati cum eo: qui dixerunt ad eos. Que est ista trāsgressio. Cur reliquistis deū israel et cultū eius: edificantes vobis altare sacrilegum. At illi responderunt. Absit a nobis hoc scelus. alioquin de⁹ ipse querat et iudicet. Sed timuimus ne cras dicerent filij vestri filijs nostris. quid vobis et nobis. Quid vobis et d̄no deo isrl. Terminum posuit d̄s inter nos et vos. Quāobrem memoriale hoc ereximus in signum: q; nīa fratres vestri sumus et detecole vobiscū. His auditis placatus est phinees. Et cum retulisset verba hec ad omnē populū laudauerunt deū. Hic videtur quibusdā factum esse quod legitur in libro iudicū. q; angelus domini transiit de galgala ad locum flentium. S; q; potius videt̄ Augustino hoc factum esse post mortē iosue. nō em̄ ausi fuerūt filij israel eo viuentē ap̄e recedere a deo, nos illud loco suo explicabimus.

De federe qd̄ statuit̄ populus ad deum, Capitulum, xvi.

Voluto aut̄ mul

eto tpe cōgregauit iosue oēm israel in sichim: et ait. Ego hodie ingredior vīā vniuerse carnis. et scio vos pronos ad irritandū deū. Eligite hodie qd̄ placet: cui potissimū seruire debeatis, vtrū d̄s q; bus seruerunt patres nostri in mesopotamia. an d̄s amorum: eorum in quorum terra habitatis, ego autē et dom⁹ mea seruiemus d̄no. Et ait popul⁹. D̄no seruiem⁹: absit vt ab eo